

Det, det drejer sig om, er, at vi har en socialistisk minister siddende, som ikke vil acceptere, at der er nogle frit omsættelige aktier. Og når der er nogen, der har udsigt til at tjene penge på de aktier, ja, så skal man altså med djævelens vold og magt sørge for, at de penge bliver draget ind i statskassen.

Jeg takker ministeren for så præcist og tydeligt at have redegjort for, hvad det handler om. Det handler simpelt hen om, at staten skal ud og konfiskere nogle penge – nogle penge, som det er muligt at tjene på et ellers frit aktiemarked. Det kommer til at betyde, at det danske aktiemarked vil lide ubodelig skade, for alle vil sidde og vente og sige: Hvad bliver den næste sag, som ministerens øjne falder på, hvor man går ud og konfiskerer et overskud?

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jamen der kan siges meget om denne her sag. Det væsentligste omkring lovforslag nr. L 125 er, at det er et rent panikforslag. Ministeren starter for mere end et halvt år siden med en liberaliseringslov, og det, der ikke er fulgt op på, er, hvordan den liberalisering overhovedet skal kunne gennemføres. Og så støder man ind i nogle problemer her, som man overhovedet ikke kan tackle.

Altså vi kan starte med at konkludere, at det, vi taler om her, er dårligt hjemmearbejde i Energinisteriet, og det er der så ikke noget at gøre ved.

Dernæst kan jeg så sige, at når forholdene ændrer sig – i hvert fald stemmemæssigt her i Folketinget, når Venstre og De Konservative med flere kunne få magt dertil – vil det her være en af de love, som hurtigst vil blive ændret igen.

Jeg tror egentlig, hvis ministeren skulle være helt ærlig her oppe på talerstolen, så er det den lov, som ministeren gerne vil have ændret hurtigst muligt, men det kan man selvfølgelig ikke høre på indlægget i dag.

Klart: der er sagt de ting, der skal siges. Retsikkerheden over for kommuner og andre i deres investeringer har lidt et ubodeligt knæk. De ved nu hverken ud eller ind om, hvordan de skal forholde sig, når de efter gældende lovgivning deltager i forskellige finansielle konstruktioner.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Nu har miljø- og energiministeren og jeg jo gentagne gange sagt til hinanden, at ingen af os er jurister, men jeg vil gerne sige til ministeren, at han i hvert fald kender det gamle kneb med at hæve stemmen, når argumentationen er svag.

Og i forbindelse med jurister skal jeg gøre opmærksom på, at en lang række af de juridiske indvendinger, som jeg fremhævede i mit første og i mit andet indlæg, er kommet, efter at lovforslaget er fremsat, efter at vi har haft det til første behandling og altså ikke på baggrund af nogle løse tanker og overvejelser, som ministeren gjorde sig.

Jeg skal medgive ministeren, at der gik et stykke tid, inden vi stillede spørgsmål. Nu skal det vel retfærdigvis nævnes, at lovforslaget blev førstebehandlet den 12. december, efter at det var fremsat den 11. Der var jul og finanslov imellem, men jeg skal såmænd sige, at vi troede faktisk også – og det er selvfølgelig naivt at have det håb – at ministeren på baggrund af førstebehandlingen og indvendingerne kunne blive en lille smule klogere, og så var der jo ikke nogen grund til at ødelægge en god proces. Jeg synes faktisk, som jeg har sagt før til ministeren, at der var nogle åbninger i de bemærkninger, ministeren og jeg udvekslede under førstebehandlingen frotrøligt og med hinanden, men sådan var det altså ikke.

Det, jeg ankede imod, var dels, at tredjebehandlingen er kommet fuldstændig og aldeles uvarslet. Jeg vidste i hvert fald ikke i morges, at jeg skulle ned og have tredje behandling af dette lovforslag i dag. Det var ikke på ugeplanen.

Jeg skal også gøre opmærksom på, at det er korrekt, at vi har fået svar på alle spørgsmål i udvalget – det sagde jeg også – det er indholdet af svarene, jeg anfægter. De er indholdsløse hele vejen igennem.

Der er måske en grund til, at netop miljø- og energiministeren ustandselig bliver sat til at svare på spørgsmål og har svarrekord, og det er jo, at når svarene er af så ringe kvalitet, som de er, bliver man jo nødt til at spørge igen i et fromt håb om, at man måske på et eller andet tidspunkt kunne få et svar, som forholdt sig til spørgsmålet og ikke bare var ren partiideologi.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det, vi er vidne til her, er en taktik, som især Det Konservative Folkeparti har søgt tilflugt i. Det